

Táto relácia pojednáva o možnostiach breathariánstva, teda života bez jedenia jedla, no nie je to kompletný návod. V záujme vašej bezpečnosti, nepokúšajte sa prosím prestať jesť bez náležitého odborného vedenia.

Pozývame vás teraz s nami sledovať 3. časť 4-dielneho programu "Zinajda Baranova: vice než deset let života z prány" – v relácii Medzi Majstrom a žiakmi.

Zinajda Baranova, ruská sedmdesátnice, ktorá se osvobodila od potreby jídla, a spoléhá více než deset let pouze na výživu z prány. V roce 2006 byla na titulcích v Ruských novinách, když objevili, že žije bez jídla. Ačkoli jí v té době bylo sedmdesát let, vědci, kteří ji zkoumali, byli ohromeni, když zjistili, že její biologický systém odpovídá 30 lete ženě. Opravdu navzdory svému věku je Zinajda růžová, šťastná a je obrazem dobrého zdraví. Než se stala Zinajda nezávislou na jídle, napřed byla sedm let na zdravé veganské stravě, která chrání život. Poté, co se stala breathariánkou, cestovala do Indie

na duchovní hledání, aby našla své vyšší Já. Obdržela jsem tam zasvěcení. Byli tam Krišňovci a také tam byl Gaudiya Math, část Krišňovců, následovníků Krišny, jak říkáme. Takže to bylo ISKCON (Mezinárodní společenství Vědomí Krišny), a to je Gaudiya Math. A vedl mě říkša. Ukázala jsem mu, že potřebuji jít do hotelu, ale on mě přivedl tam a já jsem se octla ne v hotelu, ale v ašrámu, kde byla tato skupina. Bylo to takové svaté místo. Oni mě přijali a po třech dnech mi dali zasvěcení. Mohlo by to trvat 10 let služby a tak dále a tak dále, abych dostala zasvěcení od lidí ISKCON. Dali mi jméno Djaianti Kadevidasi. Ano. „Djai“ znamená „Sláva, sláva.“ Když jsem přišla na to, co znamená „velebení“ – moje jméno je velebící – pomyslela jsem si: „Bože, jak to ten Guru věděl?“ To znamenalo, že prošel korálky, meditoval a dal mi to jméno. A já, proč jsem byla tak nadšená, protože jsem vždy za všechno děkovala „Sláva Bohu,

díky Bohu, díky Bohu.“ A ukázalo se, že on (guru) to opravdu slyšel ze svého nitra, tohle „Sláva“ a dal mi toto jméno – Djaianti Kadevidasi. A podle slovanské tradice mě pojmenovali Daiara. To je název komunity, ale také je posvátným jménem, které je známo jen na vysoké úrovni bohů. Můžete nám říci více o vašem praktikování? Na cestě k duchovní dokonalosti, bylo mnohem více kroků před změnou k alternativní výživě. Snažila jsem se žít podle pravidel. Bylo období v mém životě, kdy jsem žila ve společnosti podle pravidel. Nebylo to snadné. Později jsem prošla procesem stabilizace a rovnováhy svých myšlenek. Uvolnila jsem se od jakýchkoli myšlenek, abych byla schopna ovládat své emoce, abych byla v klidném stavu. Teprve po tomto procesu jsem si uvědomila, jak moudří byli mí učitelé, kteří mě vedli. Nebyla to náhoda, že jsem našla knihu Perepelitsyn „Filosofický kámen“, kde je popsána

metoda
použití Ježíšovy modlitby
a metody, která je odlišná
než ta, kterou používají
v modlitbách křesťané,
kde je třeba
Ježíšovu modlitbu neustále
opakovat, neustále,
podobně jako v Krišnově
opakování Maha Mantry.
Nicméně v té knize
je doporučeno,
aby Ježíšovu modlitbu
opakovali jen třikrát,
třikrát četli.
Byla jsem zvědavá,
proč tak málo.
Bylo mi zevnitř řečeno,
že to je velmi dobrá
a prospěšná metoda
a že dá lepší výsledky
na rozdíl
od neustálého opakování
Ježíšovy modlitby.
Je to proto, že jedna
modlitba tohoto trojího čtení
je určena k čištění
duše v těch koutech,
kde jsou přitahovány
špatné myšlenky, které
spouští negativní náladu.
A to je velmi důležité,
protože
podle zákona podobnosti,
stejně přitahuje stejné,
když je na stěně hřebík,
je tam místo
na pověšení kabátu.
Pokud tam není,
není kam zavěsit.
Tudíž, pokud není takový
kout v duši,
k rastu myšlenky,
myšlenka nezůstane,
a tak dále a tak dále.
A tento proces trval
přibližně
devět měsíců.
Trvalo to celé jaro,
léto, až do podzimu

jednoho z roků, které
jsem zde v přírodě
trávila.
Pak se něco
stalo –
byla jsem sladěna
do tohoto stavu.
Máme zde v Rusku
člověka, Alexandra
Vasiljeviče Kljueva,
který studuje fenomén
evolučního lidského
vývoje
a později mi
vysvětlil,
že jsem byla narozena
v Duchu svatém.
Když jsem se osvobodila
z toku
těchto myšlenek,
nastalo ticho –
všude bylo ticho,
pokoj a byl také
klid v mé duši –
žádné otázky, žádná slova,
vůbec žádné myšlenky,
absolutně nic.
A do mého bytí
vstoupilo světlo
a vystoupilo...viděla jsem to
jak ve stavu před úsvitem.
Byla jsem v takovém
nebeském stavu
a slzy mi padaly –
tak tiše,
taková blaženost a světlo.
Tento stav je popsán
Kljuevem
Alexandrem Vasiljevičem
jako být
„zrozen v Duchu svatém.“
Od té doby jsem vždy
ve stavu
úplné rovnováhy,
bez ohledu na to,
co se může stát,
cokoli, co by mohlo
zcela ovlivnit ostatní.
V podstatě mám
uvědomělý přístup

ke všem událostem
a dívám se na ně
tímto způsobem: pokud mohu
něco změnit k lepšímu,
pak je to jedna věc,
ale pokud to jen
vyvolá emoce, pak
neexistuje žádný důvod,
abych s tím obtěžovala
a traumatizovala pozemskou
osu Matky Země.
Znamená to, že když
myslíme negativně,
když se nechováme
slušně, ovlivňujeme
naši Zemi?
Určitě.
Proto – klid.
Později jsem o tom četla
hodně v Agni józe.
Jak se ukázalo, tento způsob
je nejdůležitější,
první věcí, kterou
jsem se musela naučit.
Duchovní oblast
mě učila moudrosti
pokory –
Serafim Sarovskij
a Sergej Radonejskij.
Učili mě
být pokornou.
Jak se obvykle chováme?
Jestliže chceme něčeho
dosáhnout, pokud chceme
něco změnit, co by bylo
pro nás přínosem
a tak dále, začneme to
vnucovat ostatním:
„Měl bys to také zkusit,
jen to zkus!“ Ale nikdy
bychom neměli naléhat.
Měli byste se zeptat:
„Chce to ten člověk,
nebo ne?“
Později mu můžete říci
o vaší zkušenosti,
ale není dobré
na tom trvat: „Musíš
dělat to a ono.“
Ale mnoho z nás, znám to

ze své zkušenosti,
když se něco naučí,
má tendenci to každému
vnucovat,
každému, každému.
Neměli bychom to dělat.
Co je to pokora?
To je, když vidíte,
pochopíte
a mlčíte,
a to ne proto, že se
považujete lepší než ostatní
nebo že hledíte
na lidi z hora
Jako: „Nemá smysl
jim to říkat.“
Ale je to, protože
to není pro každého
a není to vždy nezbytné
a bezpečné to říct.
Tak to je pokora.
To je velmi důležitá
vlastnost, protože
si někdy myslíme:
„Bože, jak mohu pomoci
tomuto člověku?“ –
ale on nechce, aby mu
bylo pomoheno.
On se cítí dobře
tak, jak je!
Žije nádherně.
Tak, to je také něco,
co mě naučili.
Po přečtení tohoto textu,
jsem se začala modlit
téměř nepřetržitě.
Modlila jsem se
při práci na zahradě –
když člověk pracuje
vlastníma rukama,
mysl zůstává klidná.
Takže všech těch devět
měsíců jsem se věnovala
této modlitbě.
A pak se moje myšlenky
uklidnily a došlo
k „Narození
v Duchu svatém.“
Bylo to velmi zvláštní.
A když jste cítila, že

kontakt s Bohem,
se stal bližší,
váš náhled,
vaše intuice...
Dobrá, alespoň
jsem nebyla obtěžována
těmi myšlenkami.
Má komunikace,
abych tak řekla,
s čistým Plánem
se svatými
ruské země,
s mými učiteli,
se děla už docela
pravidelně.
Existují učitelé
Agni jógy.
To jsou učitelé –
všichni svatí
ruské země a samozřejmě
Theotokos.
Můj názor je, následovat
souhrnně, myslím tím,
že přijímám všechny učitele:
Buddhu Muhammada,
všechny proroky,
Zoroastra,
a tak dále, a tak dále.
Protože
tito učitelé přinesli
lidstvu
v té době znalosti
a zvláště
určití lidé
byly poslání
Nebem.
A všichni z nich
přinesli znalosti
ze stejného Zdroje,
tudíž
vidím podobnost
v každém z nich,
v Koránu,
v Evangeliiu.
To znamená, že vše je
ze stejného zdroje.
Není žádný rozdíl
žádný rozpor,
tudíž, všechno je jeden.
Měli bychom sami sebe

vést podle zákona o
sjednocení místo rozdělování.
Proto žiji podle
tohoto principu.